

срещналъ новия младъ князь Александра и му казалъ : „Княже, помни Македония и Санстефанска България“.

Стамболовъ — държавникъ

Само за нѣколко години Стамболовъ успѣлъ да си пробие пътъ до най-първитѣ хора, до ученитѣ, министритѣ, народнитѣ представители и дори до самия князь, съ когото ималъ много често разговори.

Въ 1881 година Стамболовъ билъ избранъ за народенъ представитель и въ Народното събрание се сприятелилъ съ всички. Следъ нѣколко негови речи въ събранието мнозинството народни представители го избрали за подпредседателъ, а сетне и за председателъ. Така, Стамболовъ заелъ трето мѣсто следъ княза и министъръ-председателя на Министерския съветъ.

Презъ 1885 година станалъ бунтъ за Съединение на Южна България съ Северна. Стамболовъ като председателъ на Народното събрание, веднага пристигналъ въ Пловдивъ, срещналъ се съ княза и министъръ-председателя Петко Каравеловъ. Отъ Пловдивъ тримата заминали за Сливница, гдето насърдавали войницитѣ да победятъ сърбитѣ.

Презъ 1886 г. недоволни хора свалили отъ престола княза. Стамболовъ го запазилъ и върналъ на престола. Ала по-сетне обидениятъ князь Александъръ подалъ оставка и вмѣсто себе си поставилъ замѣстници: Стамболова, Петко Каравеловъ и полковникъ Муткуровъ. Стамболовъ билъ регентъ.

Цѣла година Стамболовъ управлявалъ, като замѣстникъ, съ правата на князь, България. Той назначавалъ министри, събиралъ обикновени и велики народни събрания и издавалъ нови закони.

Въ 1887 г. Стамболовъ свикалъ Великото народно събрание да избере новъ князь Фердинандъ I.